Автор: Unsvet
07.05.2015 16:24 - Обновлено 07.05.2015 16:28

{jumi [*211]}

5 травня у Миколаївській бібліотеці для юнацтва відбулася літературно-історична година “Літопис мужності і слави”, присвячена 70-й річниці Дня перемоги над нацизмом у Другій світовій війні.

Член Національної спілки журналістів України Микола Васильович Олексієнко презентував учням Першої української гімназії імені М. Аркаса свою книжку “Фронтовики. 70 лет со дня Победы”.

Вшанувати пам'ять загиблих та доземно вклонитися живим ветеранам Другої світової війни, виховувати у молоді гордість за старше покоління й повагу до героїчного минулого нашої країни, щоб почуття патріотизму було невід'ємною складовою життєвої позиції кожного юного громадянина — таку мету ставили перед собою організатори заходу.

Ведуча Віра Іванівна Марущак зазначила, що хоч і минуло вже 70 років після закінчення найстрашнішої війни в історії людства, але пам'ять про тих, хто своїми бойовими, трудовими подвигами подарував нам право на життя, ніколи не згасне. Про ті події написано чимало книжок, мемуарів. Данину пам'яті нашим славетним землякам віддав відомий журналіст Микола Васильович Олексієнко — його книга нарисів “Фронтовики. 70 лет со дня Победы” вийшла на початку 2015 року у миколаївському видавництві “Іліон”.

Микола Васильович народився у 1932 році у селі Михайлівка Баштанського району. У 1941-му йому було всього 9 років. У дитячій пам'яті збереглися події тих страшних часів. Далі — навчання у школі, служба в армії і майже 10 років праці водієм на потужних вантажівках. У 1960 році, після закінчення вечірньої середньої школи робітничої молоді, Микола Васильович вступив до Миколаївського педагогічного інституту. Пізніше закінчив ще й Одеський державний університет.

Життєвий шлях привів його на Чорноморський суднобудівний завод — саме там Микола Олексієнко взявся за перо. Вступив до літературного об'єднання “Стапель”, друкувався у заводській газеті “Трибуна рабочего”.

Багато років Микола Васильович працював редактором обласного радіо, де часто зустрічався з ветеранами війни. Їхні розповіді, спогади стали основою для написання нарисів.

Звертаючись до гімназистів, М. В. Олексієнко наголосив, що молоде покоління не повинно забувати про війну, про великий подвиг наших співвітчизників і має шанувати пам'ять усіх, хто вистояв в ті роки, хто віддав своє життя за Перемогу.

Саме цим героям присвячена його книга “Фронтовики. 70 лет со дня Победы”. Микола Васильович розповів учням про подвиг Івана Середи, описаний в оповіданні “Алмаз не плавится”. Разом з бойовими товаришами капітан Середа захищав відступ наших військ до останнього патрону. Іван загинув жахливою смертю: нацисти облили його бензином і спалили заживо. За проявлені мужність і героїзм при виконанні бойового завдання капітану Середі Івану Михайловичу було посмертно присвоєно звання Героя Радянського Союзу. На Чорноморському суднобудівному заводі був побудований траулер, названий на честь Героя — “Иван Середа”, у будівництві якого брав участь його син.

Учениця гімназії імені М. Аркаса Вікторія Биковська читала вірш, присвячений героям війни, а Анна Нікітіна ділилася спогадами своєї бабусі — очевидця тих страшних подій — та декламувала вірш свого дідуся:

...Ушли на битву очень молодыми,
Недолюбив, недоучившись, недопев.
Письмом с войны успев дать сыну имя,
И ничего другого не успев...

На майстер-класі “Символ пам'яті — червоний мак” учні вчилися власноруч виготовляти квітки пам'яті. Бібліотекарі подарували всім: і автору, і школярам, і ведучим маки пам'яті — символи відзначення Дня пам'яті та примирення і Дня Перемоги.

Увазі молоді були представлені фотовернісаж “Помним! Любим! Чтим!” і книжкова виставка “День пам'яті та надії”.

На завершення — традиційні автограф- та фотосесія з шанованим автором і щирі побажання Миколі Васильовичу Олексієнку міцного здоров'я, злагоди й миру.